

DECYZJE

DECYZJA RADY (WPZiB) 2023/1532

z dnia 20 lipca 2023 r.

dotycząca środków ograniczających w związku ze wsparciem wojskowym Iranu dla rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 31 lipca 2014 r. Rada przyjęła decyzję 2014/512/WPZiB ⁽¹⁾.
- (2) Decyzja Rady 2014/512/WPZiB zakazuje sprzedaży, dostawy, przekazywania lub wywozu towarów i technologii podwójnego zastosowania jakimkolwiek osobom, podmiotom lub organom w Rosji lub do użytku w Rosji. Te towary i technologie umieszczone zostały w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/821 ⁽²⁾.
- (3) Decyzja 2014/512/WPZiB zakazuje też sprzedaży, dostawy, przekazywania lub wywozu, bezpośrednio lub pośrednio, towarów i technologii, które mogłyby się przyczynić do wzmocnienia potencjału militarnego i technologicznego Rosji lub rozwoju jej sektora obrony i bezpieczeństwa – niezależnie od tego, czy te towary i technologie pochodzą z Unii – na rzecz jakichkolwiek osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów w Rosji lub do wykorzystania w Rosji. Te towary i technologie zostały umieszczone w załączniku VII do rozporządzenia Rady (UE) nr 833/2014 ⁽³⁾.
- (4) Decyzja 2014/512/WPZiB zakazuje także sprzedaży, dostawy, przekazywania lub wywozu, bezpośrednio lub pośrednio, towarów i technologii nadających się do wykorzystania w przemyśle lotniczym lub kosmicznym – niezależnie od tego, czy te towary i technologie pochodzą z Unii – na rzecz jakichkolwiek osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów w Rosji lub do wykorzystania w Rosji. Te towary i technologie zostały umieszczone w załączniku XI do rozporządzenia (UE) nr 833/2014.
- (5) Decyzja 2014/512/WPZiB zakazuje również sprzedaży, dostawy, przekazywania lub wywozu, bezpośrednio lub pośrednio, towarów, które mogłyby przyczynić się w szczególności do zwiększenia potencjału przemysłowego Rosji, na rzecz jakichkolwiek osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów w Rosji lub do wykorzystania w Rosji. Te towary i technologie zostały umieszczone w załączniku XXIII do rozporządzenia (UE) nr 833/2014.
- (6) W dniu 17 marca 2014 r. Rada przyjęła decyzję 2014/145/WPZiB ⁽⁴⁾.
- (7) W dniu 20 października 2022 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2022/1986 ⁽⁵⁾, w której dodała trzy osoby fizyczne i jeden podmiot z Iranu do wykazu osób, podmiotów i organów objętych środkami ograniczającymi na mocy decyzji 2014/145/WPZiB ze względu na ich rolę w opracowywaniu i dostarczaniu bezzałogowych statków powietrznych wykorzystywanych przez Rosję w jej wojnie napastniczej przeciwko Ukrainie.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2014/512/WPZiB z dnia 31 lipca 2014 r. dotycząca środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. L 229 z 31.7.2014, s. 13).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/821 z dnia 20 maja 2021 r. ustanawiające unijny system kontroli wywozu, pośrednictwa, pomocy technicznej, tranzytu i transferu produktów podwójnego zastosowania (Dz.U. L 206 z 11.6.2021, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 833/2014 z dnia 31 lipca 2014 r. dotyczące środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. L 229 z 31.7.2014, s. 1).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2014/145/WPZiB z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. L 78 z 17.3.2014, s. 16).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2022/1986 z dnia 20 października 2022 r. zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. L 272I z 20.10.2022, s. 5).

- (8) W konkluzjach z dnia 20 i 21 października 2022 r. Rada Europejska przyjęła konkluzje, w których zdecydowanie potępiła wsparcie wojskowe dla rosyjskiej wojny napastniczej udzielane przez władze Iranu, stwierdzając, że wsparcie to musi się zakończyć. W związku z tym Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła sankcje przyjęte przez Radę w dniu 20 października 2022 r.
- (9) W dniu 12 grudnia 2022 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2022/2432 ⁽⁶⁾, w której dodała cztery osoby fizyczne i cztery podmioty z Iranu do wykazu osób, podmiotów i organów objętych środkami ograniczającymi na mocy decyzji 2014/145/WPZiB ze względu na ich rolę w opracowywaniu i dostarczaniu bezzałogowych statków powietrznych wykorzystywanych przez Rosję w jej wojnie napastniczej przeciwko Ukrainie.
- (10) W dniu 12 grudnia 2022 r. Rada zatwierdziła konkluzje, w których zdecydowanie potępiła i uznała za niedopuszczalny wszelki rodzaj wsparcia wojskowego udzielanego przez Iran, w tym dostawy bezzałogowych statków powietrznych w związku z bezprawną, niesprowokowaną i nieuzasadnioną wojną napastniczą Rosji przeciwko Ukrainie, która rażąco narusza prawo międzynarodowe i postanowienia Karty Narodów Zjednoczonych. Broń dostarczana przez Iran jest przez Rosję wykorzystywana bez rozróżniania przeciwko ukraińskiej ludności i infrastrukturze cywilnej, powodując potworne zniszczenia i cierpienie ludzkie. W związku z tym Rada przypomniała, że wszelkie przekazywanie niektórych dronów i pocisków bojowych do Iranu lub z Iranu bez uprzedniego zezwolenia Rady Bezpieczeństwa ONZ stanowią naruszenie rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2231 (2015).
- (11) Rada z ogromnym zaniepokojeniem odnotowała doniesienia o wytwarzaniu irańskiej broni, w tym dronów, za pomocą części pochodzących z innych państw, w tym z Europy, i zaznaczyła, że rozważa podjęcie odpowiednich środków. Rada surowo przestrzegła Iran przed dokonywaniem wszelkich kolejnych dostaw broni do Rosji, w szczególności przed wszelkimi działaniami zmierzającymi do ewentualnego przekazania Rosji pocisków balistycznych bliskiego zasięgu, co stanowiłoby poważną eskalację. Rada zaznaczyła, że Unia Europejska będzie nadal reagować na wszelkie działania wspierające rosyjską wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie i pociągać Iran do odpowiedzialności, także za pomocą dodatkowych środków ograniczających.
- (12) W konkluzjach z dnia 15 grudnia 2022 r. Rada Europejska ponownie potępiła wsparcie wojskowe dla rosyjskiej wojny napastniczej udzielane przez władze Iranu, stwierdzając, że wsparcie to musi się zakończyć.
- (13) W dniu 25 lutego 2023 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2023/432 ⁽⁷⁾, w której dodała cztery osoby fizyczne z Iranu do wykazu osób, podmiotów i organów objętych środkami ograniczającymi na mocy decyzji 2014/145/WPZiB ze względu na ich rolę w opracowywaniu i dostarczaniu bezzałogowych statków powietrznych wykorzystywanych przez Rosję w jej wojnie napastniczej przeciwko Ukrainie.
- (14) W konkluzjach z dnia 23 marca 2023 r. oraz 29 i 30 czerwca 2023 r. Rada Europejska potępiła stałe wsparcie wojskowe Iranu dla rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie.
- (15) Rosja wykorzystuje wyprodukowane w Iranie bezzałogowe statki powietrzne do wspierania wojny napastniczej naruszającej suwerenność, niezależność i integralność terytorialną Ukrainy, w tym przeciwko ludności cywilnej i infrastrukturze cywilnej. Finansowany przez państwo irański program rozwoju i produkcji bezzałogowych statków powietrznych przyczynia się zatem do naruszania Karty Narodów Zjednoczonych i podstawowych zasad prawa międzynarodowego. Program ten jest prowadzony przez irańskie Ministerstwo Obrony i Logistyki Sił Zbrojnych oraz Korpus Strażników Rewolucji Islamskiej, które podlegają sankcjom nałożonym przez Unię Europejską, i obejmuje nabywanie, opracowywanie, produkcję i przekazywanie bezzałogowych statków powietrznych, zwłaszcza na rzecz Rosji. Wykorzystuje zarówno działalność przedsiębiorstw państwowych, jak i prywatnych, a także korzysta z krajowych zdolności badawczych.
- (16) Ze względu na powagę sytuacji, należy przyjąć ramy środków ograniczających w związku ze wsparciem wojskowym Iranu dla rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie za pośrednictwem wspieranego przez państwo irańskiego programu rozwoju i produkcji bezzałogowych statków powietrznych, oraz w na zasadzie uzupełniania innych środków ograniczających Unii.

⁽⁶⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2022/2432 z dnia 12 grudnia 2022 r. zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. L 3181 z 12.12.2022, s. 32).

⁽⁷⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2023/432 z dnia 25 lutego 2023 r. zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. LI 59 z 25.2.2023, s. 437).

- (17) W szczególności należy zakazać wywozu z Unii do Iranu komponentów wykorzystywanych do rozwoju i produkcji bezzałogowych statków powietrznych.
- (18) Należy także zakazać sprzedaży, udzielania licencji lub przekazywania w jakikolwiek inny sposób praw własności intelektualnej lub tajemnic przedsiębiorstwa, a także przyznawania praw dostępu do wszelkich materiałów lub informacji chronionych prawami własności intelektualnej lub stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, w odniesieniu do dostarczania, wytwarzania, konserwacji i użytkowania tych towarów i technologii, lub praw do ponownego wykorzystywania tych materiałów lub informacji, bezpośrednio lub pośrednio, jakiejkolwiek osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi w Iranie lub do wykorzystania w Iranie.
- (19) Ponadto na osoby odpowiedzialne za irański program bezzałogowych statków powietrznych, wspierające go lub zaangażowane w jego realizację należy nałożyć środki skutkujące ograniczeniami związanymi z podróżą i zamrożeniem aktywów.
- (20) Unia powinna podjąć dalsze działania, aby wprowadzić w życie niektóre środki.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Zakazuje się sprzedaży, dostawy, przekazywania lub wywozu, bezpośrednio lub pośrednio, towarów i technologii, które mogą zwiększyć zdolności produkowania przez Iran bezzałogowych statków powietrznych – niezależnie od tego, czy te towary i technologie pochodzą z Unii – na rzecz jakichkolwiek osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów w Iranie lub do wykorzystania w Iranie.
2. Zabrania się:
 - a) świadczenia pomocy technicznej, usług pośrednictwa lub innych usług w związku z towarami i technologiami, o których mowa w ust. 1, oraz w związku z dostarczaniem, wytwarzaniem, konserwacją i użytkowaniem tych towarów i technologii, bezpośrednio lub pośrednio, na rzecz jakichkolwiek osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów w Iranie lub do wykorzystania w Iranie;
 - b) zapewniania finansowania lub pomocy finansowej w związku z towarami i technologiami, o których mowa w ust. 1, na jakąkolwiek sprzedaż, dostawę, przekazanie lub wywóz tych towarów i technologii lub na świadczenie związanej z tym pomocy technicznej, usług pośrednictwa lub innych usług, bezpośrednio lub pośrednio, na rzecz jakichkolwiek osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów w Iranie lub do wykorzystania w Iranie;
 - c) sprzedaży, udzielania licencji lub przekazywania w jakikolwiek inny sposób praw własności intelektualnej lub tajemnic przedsiębiorstwa, a także przyznawania praw dostępu do wszelkich materiałów lub informacji chronionych za pomocą praw własności intelektualnej lub stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w odniesieniu do towarów i technologii, o których mowa w ust. 1, oraz dostarczania, wytwarzania, konserwacji i użytkowania tych towarów i technologii, lub praw do ponownego wykorzystywania tych materiałów lub informacji, bezpośrednio lub pośrednio, jakiejkolwiek osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi w Iranie lub do wykorzystania w Iranie.
3. Unia podejmuje działania konieczne do określenia produktów, które mają być objęte zakresem niniejszego artykułu.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby uniemożliwić wjazd na ich terytorium lub przejazd przez nie osobom fizycznym odpowiedzialnym za irański program bezzałogowych statków powietrznych, wspierającym go lub zaangażowanym w jego realizację, wymienionym w załączniku oraz osobom fizycznym powiązanym z nimi, wymienionym również w załączniku.
2. Ust. 1 nie zobowiązuje państwa członkowskiego do odmowy wjazdu na swoje terytorium własnym obywatelom.
3. Ust. 1 pozostaje bez uszczerbku dla przypadków, w których państwo członkowskie jest związane zobowiązaniami na mocy prawa międzynarodowego, a mianowicie:
 - a) jest państwem przyjmującym międzynarodową organizację międzyrządową;
 - b) jest państwem, w którym odbywa się międzynarodowa konferencja zwołana przez Organizację Narodów Zjednoczonych lub pod auspicjami tej organizacji;
 - c) na mocy umowy wielostronnej przyznającej przywileje i immunitety; lub
 - d) na mocy Traktatu pojednawczego z 1929 roku (traktat laterański) zawartego między Stolicą Apostolską (Państwem Watykańskim) a Włochami.

4. Ust. 3 ma również zastosowanie w przypadkach, gdy państwo członkowskie jest państwem przyjmującym Organizację Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE).
5. Rada musi być należycie informowana o wszystkich przypadkach udzielenia przez państwo członkowskie zwolnienia na podstawie ust. 3 lub 4.
6. Państwa członkowskie mogą przyznać zwolnienia ze środków nałożonych na podstawie ust.1, w przypadku gdy podróż jest uzasadniona pilną potrzebą humanitarną lub uczestnictwem w posiedzeniach międzyrządowych oraz posiedzeniach, których promotorem lub gospodarzem jest Unia lub państwo członkowskie sprawujące przewodnictwo w OBWE – wówczas gdy prowadzony jest dialog polityczny bezpośrednio propagujący polityczne cele środków ograniczających, w tym wsparcie dla integralności terytorialnej, suwerenności i niezależności Ukrainy.
7. Państwo członkowskie zamierzające przyznać zwolnienie zgodnie z ust. 6, powiadamia o tym Radę na piśmie. Zwolnienie uznaje się za udzielone, chyba że co najmniej jeden członek Rady wniesie pisemny sprzeciw w terminie dwóch dni roboczych od otrzymania powiadomienia o proponowanym zwolnieniu. W przypadku gdy co najmniej jeden członek Rady wniesie sprzeciw, Rada, stanowiąc większość kwalifikowaną, może postanowić o przyznaniu proponowanego zwolnienia.
8. W przypadku gdy zgodnie z ust. 3, 4, 6 lub 7 dane państwo członkowskie zezwala na wjazd na swoje terytorium lub przejazd przez nie osobie wymienionej w załączniku, zezwolenie to dotyczy jedynie celu, w którym zostało udzielone, i osoby objętej tym zezwoleniem.

Artykuł 3

1. Zamraża się wszelkie środki finansowe i zasoby gospodarcze należące do lub będące w posiadaniu lub pod kontrolą osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów odpowiedzialnych za irański program bezzałogowych statków powietrznych, wspierających go lub zaangażowanych w jego realizację oraz osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów powiązanych z nimi, zgodnie z wykazem zamieszczonym w załączniku.
2. Nie udostępnia się – bezpośrednio ani pośrednio – wymienionym w załączniku osobom fizycznym lub prawnym, podmiotom lub organom, ani na ich rzecz, żadnych środków finansowych ani zasobów gospodarczych.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 właściwe organy państwa członkowskiego mogą zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub na udostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, na warunkach, jakie uznają za stosowne, po ustaleniu, że dane środki finansowe lub zasoby gospodarcze są:
 - a) niezbędne do zaspokojenia podstawowych potrzeb osób fizycznych wymienionych w załączniku oraz członków rodzin pozostających na utrzymaniu takich osób fizycznych, w tym do dokonania płatności za żywność, płatności z tytułu najmu lub kredytu hipotecznego, płatności za leki i leczenie, płatności podatków, składek ubezpieczeniowych oraz opłat za usługi użyteczności publicznej;
 - b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych kosztów honorariów i zwrotu poniesionych wydatków związanych z usługami prawniczymi;
 - c) przeznaczone wyłącznie na pokrycie opłat lub należności za usługi polegające na zwykłym przechowywaniu lub utrzymywaniu zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych;
 - d) niezbędne do pokrycia nadzwyczajnych wydatków, pod warunkiem że właściwy organ powiadomił właściwe organy pozostałych państw członkowskich oraz Komisję o powodach, dla których uważa, że należy udzielić szczególnego zezwolenia, co najmniej dwa tygodnie przed jego udzieleniem; lub
 - e) przedmiotem wpłaty na rachunek lub wypłaty z rachunku należącego do misji dyplomatycznej, urzędu konsularnego lub organizacji międzynarodowej posiadających immunitet na mocy prawa międzynarodowego, w zakresie, w jakim płatności te są przeznaczone na oficjalne cele misji dyplomatycznej, urzędu konsularnego lub organizacji międzynarodowej.

Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o każdym zezwoleniu udzielonym na podstawie niniejszego ustępu w terminie dwóch tygodni od udzielenia tego zezwolenia.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 właściwe organy państwa członkowskiego mogą zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub na udostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) środki finansowe lub zasoby gospodarcze są przedmiotem orzeczenia arbitrażowego wydanego przed dniem, w którym osobę fizyczną lub prawną, podmiot lub organ, o których mowa w art. 1, wymieniono w załączniku, lub orzeczenia sądowego lub decyzji administracyjnej wydanych w Unii, lub orzeczenia sądowego wykonalnego w danym państwie członkowskim, przed tym dniem lub po tym dniu;
- b) środki finansowe lub zasoby gospodarcze będą wykorzystane wyłącznie w celu zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim orzeczeniem lub decyzją lub uznanych w takim orzeczeniu lub decyzji, w granicach określonych przez mające zastosowanie przepisy ustawowe i wykonawcze dotyczące praw osób, którym takie roszczenia przysługują;
- c) orzeczenie lub decyzja nie zostały wydane na korzyść osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu wymienionych w wykazie w załączniku; oraz
- d) uznanie tego orzeczenia lub tej decyzji nie jest sprzeczne z porządkiem publicznym danego państwa członkowskiego.

Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o każdym zezwoleniu udzielonym na podstawie niniejszego ustępu w terminie dwóch tygodni od udzielenia tego zezwolenia.

5. Ust. 1 nie uniemożliwia osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi, wymienionym w załączniku, dokonywania płatności należnej z tytułu umowy lub porozumienia zawartych przed dniem umieszczenia takiej osoby fizycznej lub prawnej, takiego podmiotu lub takiego organu w załączniku lub z tytułu zobowiązania powstałego przed tą datą, pod warunkiem że dane państwo członkowskie ustaliło, że płatności nie otrzymuje – bezpośrednio lub pośrednio – osoba fizyczna lub prawna, podmiot lub organ, o których mowa w ust. 1.

6. Ust. 2 nie stosuje się do uznawania zamrożonych rachunków:

- a) odsetkami lub innymi dochodami z tych rachunków;
- b) płatnościami należnymi z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed dniem objęcia tych rachunków środkami przewidzianymi w ust. 1 i 2; lub
- c) płatnościami należnymi na podstawie orzeczeń sądowych, decyzji administracyjnych lub orzeczeń arbitrażowych wydanych w Unii lub wykonalnych w danym państwie członkowskim;

pod warunkiem że wszelkie takie odsetki, inne dochody i płatności są nadal objęte środkami przewidzianymi w ust. 1.

7. Zakazy określone w ust. 2 nie mają zastosowania do organizacji ani agencji, które są poddawane przez Unię ocenie spełnienia wymogów dotyczących filarów i z którymi Unia podpisała ramową umowę o partnerstwie finansowym, na podstawie której te organizacje i agencje działają jako partnerzy humanitarni Unii, pod warunkiem że przekazanie środków finansowych lub zasobów gospodarczych, o których mowa w ust. 2, jest niezbędne wyłącznie do celów humanitarnych w Iranie.

8. W przypadkach nieobjętych ust. 7 oraz na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 właściwe organy państw członkowskich mogą udzielić szczególnego lub ogólnego zezwolenia, na warunkach ogólnych lub szczegółowych, jakie uznają za stosowne, na odblokowanie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub na udostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, pod warunkiem że przekazanie takich środków finansowych lub zasobów gospodarczych jest niezbędne wyłącznie do celów humanitarnych w Iranie.

9. Zakazy określone w art. 3 ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do dnia 27 października 2023 r. do zobowiązań wynikających z umowy zawartej przed dniem 26 lipca 2023 r. lub umów dodatkowych niezbędnych do wykonania takiej umowy.

Artykuł 4

1. Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek państwa członkowskiego lub Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwanego dalej „Wysokim Przedstawicielem”), sporządza i zmienia wykaz w załączniku.

2. Rada przekazuje decyzję zgodnie z ust. 1, wraz z uzasadnieniem umieszczenia w wykazie, danej osobie fizycznej lub prawnej, danemu podmiotowi lub danemu organowi bezpośrednio — jeżeli adres jest znany — albo w drodze opublikowania ogłoszenia, umożliwiając tej osobie fizycznej lub prawnej, takiemu podmiotowi lub takiemu organowi zgłoszenie uwag.
3. W przypadku gdy zostaną zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada dokonuje przeglądu odnośnej decyzji i odpowiednio informuje daną osobę fizyczną lub prawną, dany podmiot lub dany organ.

Artykuł 5

1. Załącznik zawiera uzasadnienie umieszczenia w wykazie osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów, o których mowa w art. 2 i 3.
2. W załączniku podaje się również, w miarę dostępności, informacje konieczne do zidentyfikowania danych osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów. W przypadku osób fizycznych informacje takie mogą obejmować: imiona i nazwiska oraz pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo; numer paszportu i numer dowodu tożsamości, płeć, adres, jeżeli jest znany, oraz stanowisko lub zawód. W przypadku osób prawnych, podmiotów lub organów informacje takie mogą obejmować: nazwy, miejsce i datę rejestracji, numer rejestracji, oraz miejsce prowadzenia działalności.

Artykuł 6

1. Rada i Wysoki Przedstawiciel przetwarzają dane osobowe w celu realizacji zadań wynikających z niniejszej decyzji, w szczególności:
 - a) w przypadku Rady: w celu przygotowywania i wprowadzania zmian do załącznika;
 - b) w przypadku Wysokiego Przedstawiciela: w celu przygotowywania zmian do załącznika.
2. Rada i Wysoki Przedstawiciel mogą przetwarzać w stosownych przypadkach odpowiednie dane dotyczące przestępstw popełnionych przez osoby fizyczne wymienione w wykazie, wyroków skazujących takie osoby lub środków bezpieczeństwa dotyczących takich osób, jedynie w zakresie, w jakim przetwarzanie to jest niezbędne do przygotowania załącznika.
3. Do celów niniejszej decyzji Rada i Wysoki Przedstawiciel zostają wyznaczeni jako „administrator” w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 (*) w celu zapewnienia, by zainteresowane osoby fizyczne mogły wykonywać swoje prawa zgodnie z tym rozporządzeniem.

Artykuł 7

Nie podlegają zaspokojeniu żadne roszczenia w związku z umową lub transakcją, na których wykonanie mają wpływ, bezpośrednio lub pośrednio, w całości lub części, środki nałożone na podstawie niniejszej decyzji, w tym roszczenia o naprawienie szkody lub wszelkie inne roszczenia tego rodzaju, takie jak roszczenia o odszkodowanie lub roszczenia wynikające z gwarancji, w szczególności roszczenia o przedłużenie terminu płatności lub spłatę obligacji, gwarancji lub zabezpieczeń, w szczególności gwarancji finansowych lub zabezpieczeń finansowych, w dowolnej formie, jeżeli z takimi roszczeniami wystąpiły:

- a) osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy wymienione w załączniku;
- b) osoby fizyczne lub prawne, podmioty lub organy działające za pośrednictwem lub w imieniu osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów, o których mowa w lit. a).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

Artykuł 8

Zabrania się świadomego lub umyślnego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest ominięcie zakazów określonych w niniejszej decyzji.

Artykuł 9

Aby zapewnić maksymalne oddziaływanie środków określonych w niniejszej decyzji, Unia zachęca państwa trzecie do przyjmowania środków ograniczających analogicznych do środków przewidzianych w niniejszej decyzji.

Artykuł 10

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 27 lipca 2024 r. i podlega ona ciągłemu przeglądowi. W stosownych przypadkach stosowanie niniejszej decyzji przedłuża się lub jest ona zmieniana, jeżeli Rada uzna, że jej cele nie zostały osiągnięte.

Zwolnienie, o którym mowa w art. 3 ust. 7 w odniesieniu do art. 3 ust. 2 poddawane jest regularnym przeglądom, co najmniej raz na 12 miesięcy.

Artykuł 11

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 lipca 2023 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
J. BORRELL FONTELLES

ZAŁĄCZNIK

Wykaz osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, o których mowa w art. 3

[...]
